
En kanin

FORSIDEBILDET

Foto Øivind Larsen

Jeg fanget den og avfotograferte den til skrekk og advarsel.

En kanin.

En ekte hybelkanin.

Nå for tiden er dyrets habitat, de gammeldagse hybler, blitt sjeldnere. Selv studenter bor i leiligheter med alle bekvemmeligheter. Likevel – kaninene er der. Påminnelsen om renholdet som skulle vært gjort. Kaninene skiller ikke mellom hus og hytte, mellom høy og lav, mellom rik og mindre bemidlet.

Kaninene skiller utelukkende mellom driftig og doven. Maner med usynlig blikk: Støvsugeren som skulle vært fremme. De gamle dyder som skulle vært holdt i hevd.

Det var forresten rart at jeg fant noen kanin. At jeg klarte å skaffe en fotomodell, viser bare til en av hybelkaninens mange uløste gåter – artens vedlikehold og forplantning. En gang i året pleier vi nemlig å ha stort familieselskap. Alle dem vi ellers bare treffer i begravelser. Da er det viktig at det er rent og pent, for da kommer svigerinner, fettere etc. Den forutgående rundvask er en prøvelse hvis grusomhet de fleste vil forstå. Men det ble bra. Inntil gjestene kom. En fireårig slektning fra Tønsberg stupte straks innunder alle senger og smøg seg bak alle skap. Og frem igjen kom han, den lille moppen. Han hadde grå dotter over hele buksedressen sin, til tross for min innsats. Hybelkaninene avslørte min utilstrekkelighet. På den annen side fullendte jo gutten jobben jeg ikke hadde gjort godt nok.

Selskapet ble holdt ganske nylig, så jeg kunne forsverge at vår bolig på det nåværende tidspunkt var kaninfri sone. Likevel, bak en dør fant jeg den, kaninen på bildet. Jeg gikk vitenskapelig til verks: $5 \cdot 5 \cdot 2$ cm. Og hva består den av? Nå ja, noen umiskjennelige, lyse schæferhår, det får så være. De svarte må være et siste minne etter riesenschnauzeren som har vært død i flere år. Kakesmulene er nok fra selskapet. Resten er bare forunderlige fjon. Lette, dansende, løser seg liksom opp, men så er de der igjen. Hva er det?

Naturvitenskapen kan neppe hjelpe meg, for kaninen har sjel. Den ser på meg. Ikke med usynlig blikk engang.

Så lenge den hygieniske mare rir oss, er hybelkaninen et mer plagsomt dyr for vår befolkning enn ulv, jerv, bjørn og gaupe til sammen. Kombiner en kanin og en kritisk kusine. Da blir ord fattige, rett ut sagt unyttige.

Men hvilken sykdom pådrar vi oss egentlig av kaniner? Og har vi ikke hørt i det siste at for allergiutvikling skal for megen hygiene simpelthen være uheldig?

Slike spørsmål, som må bli hengende i luften, trøster meg.

ØivindLarsen

Publisert: 30. januar 2001. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 7. juli 2026.